

طرح مرمت و احیاء عصارخانه کهک

سحر مطهری^۱ ، مریم امینی^۲

۱. مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن ، گروه معماری

[shr.motahari@gmail](mailto:shr.motahari@gmail.com)

۲. کارشناسی معماری ، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن

Barsinstudio@gmail.com

چکیده :

انتخاب عصارخانه از این جهت برای ما حائز اهمیت است که یکی از اولین کارخانه های روغن گیری محسوب می شود که از دیر باز نقشی اساسی در زندگی مردم چه از لحاظ اقتصادی، صنعت، تامین روشنایی، رنگ آمیزی و همچنین تهیه بخشی از مواد خوراکی داشته است. عصارخانه ها که جزو بناهای صنعتی می باشند که با گذشت زمان و پیشرفت تکنولوژی کاربری خود را از دست داده اند و در نتیجه این روش روغن گیری که یکی از گنجینه های معماری سنتی ایرانی است رو به نابودی و فراموشی است. عصارخانه کهک از بناهای صنعتی مربوط به دوران صفویه است این بنا در محله چال میدان قرار دارد که از محله های تاریخی شهر کهک است. و خانه تاریخی ملاصدرا، عصارخانه کهک، مسجد جامع و بخشی از بازار و میدان کهنه در آن قرار دارد. احیاء مرکز تاریخی شهر کهک، اصلی ترین عامل محرک توسعه درون افزا در این شهر است. این رویکرد شامل احیاء تکنولوژی خاص روغن گیری، در عصارخانه نیز هست. بنابراین مرمت کالبد بنا به تنهایی کافی نیست بلکه در این پروژه سعی می گردد تا با ارائه مبانی نظری ، طرح مرمت و احیای شایسته این بنا، اقدامات لازم و کافی در راستای حفظ و انتقال تمامی ارزشهای این بنا به نسل های آینده برداشته شده و جایگاه این بنای تاریخی بصورت فعال و هماهنگ در بافت شهری امروزی تعریف گردد. احیاء آن در کنار خانه ملاصدرا می تواند موجب غنای منظر شهری و همچنین جذب گردشگر به منطقه شود.

کلید واژه : عصارخانه . کهک . روغن گیری . مرمت . احیا . بنای تاریخی

مقدمه :

به منظور مرمت و احیا بنا ها و مجموعه های تاریخی- فرهنگی و تبدیل آن ها به بخشی از محیط زندگی و عامل هویت بخش در توسعه بافت ها لازم است که این بناها نه فقط به عنوان «میراث فرهنگی» بلکه به عنوان «کانون های توسعه فرهنگی، اقتصادی» در چارچوب طرح های برنامه ریزی ملی و طرح های کالبدی منطقه ای و ناحیه ای در نظر گرفته شوند و از توان ها و مزیت های نسبی و رقابتی آنها در مسیر توسعه ملی، منطقه ای و محلی استفاده پایدار به عمل آید.